

дина-та до вуйчова-та Петрова кѫща. — Тѣй, онъ не живѣе далечь отъ тукъ. — Не, Господине. — Сега щѫ намерѣхъ кѫщѫ тѣ му. — Щѫ проводиѣ слугѣ-тѣ си съ васъ. — Вы сте много почтенъ человѣкъ, но щѫ почакамъ єщс малко доро премине бура-та. — Сякамъ, че она скоро ще премине. — Дѣ бѣхте вы, отъ когато не сѫмъ ималъ удоволствиѣ да видѣхъ? — Живѣхъ нѣколко години въ Букурещъ, дѣто имахъ честь да видѣхъ толкова хубавы нѣща, щото вы не можете повѣрва ако и да ви гы прикажехъ. — Кога си до-дохте? — Има три дни. — Братанче-то ви не си ли доде съ васъ? — Не, онъ трѣгнѣ предъ мене. — Дѣ е сега? — Онъ е сега въ Виена и подирь малко ще трѣгне за Цариградъ. —

Стрика	— oncle	Почетенъ	— honnête
Всрѣдъ	— au milieu	Чакамъ	— attendre
Градъ	— ville, (ж.)	Преминувамъ	— passer
Каф нѣ	— caff� (м.)	Бура	— orage (м.)
Има	— il y-a	Скоро	— bientôt
Источникъ	— fontaine (ж.)	Удоволствиѣ	— plaisir (м.)
Улица	— rue (ж.)	Живѣхъ	— vivre
Чичо	— oncle (м.)	Честь	— honneur (м.)
Колибарска	— de Colibars	Приказвамъ	— raconter
Садина	— Sadina	Дохождамъ	— arriver
Вуйчо	— oncle	Трѣгвамъ	— partir
Намѣрямъ	— trouver	Сега	— maintenant
Проваждамъ	— envoyer	Подирь малко	— sous peu
Слуга	— domestique (м.)	Вуйка	— oncle.

ГЛАѢДА ОСЬМА

Осъма частъ на рѣчъ-та.

НАРѢЧІА (Adverbe)

Нарѣчіе-то се називава за това Френски **adverbe**; защото всякога се стави подирь *Глаголъ-тѣ*. Оно е неизменяемо слово и назначава разны тѣ случаи на Глаголи-тѣ и прилагателни-тѣ, съ които се съединява. Н. П. *Cet homme parle bien le français*, Тойзи человѣкъ хортува добре Френски и проч.: —